das ta eddespiddi minna wasto wöttaks olla.

Issa. Tühhi jut! Liso on prüsk tüdruk, ta jouab omma tööga, ta on rikkas, mis sa ennam tahhad?

Poeg. Ma ei tunne tedda mitte, armas issa! kas ta on wagga, ja Jummalakartlik, kas ta on hea süddamega, ja moistlik, kas ta woib mind, kas minna woin tedda armastada? Sest mis sa kidad temmast, mis se on? ta on prüsk, ta on joudsam omma tööga, agga ta woib többiseks sada! ta on rikkas, agga Jummal woib sedda rikkust ärrawotta! mis mulle sest siis on? Kuidas ma woin temma eest tööd tehha, keik waewa üksi ennese peäle wotta, tedda harrida; kui ma tedda ei armasta? ehk kui minna rikkust ennam armastan, kui naest? Kui nüüd agga Jummal rikkust ärrawöttaks, ja minna saaksin kiddewaks, missugguse harrimisse peäle woiksin minna siis lota, kui mo naene mind ei armastaks? Oh ma ei woi mitte keik öölda, mis ma mötlen, laste ülles kaswatamissest, ja monnesugguse teise asjast. Agga armas issa! sa polle jo ka mitte rikkust sanud kui sa minno emma naeseks wötsid?

Issa. Olle wait! poioke! rikkust kül, ma sain ühhe helde, tassase, moistlikko, Jummalakartlikko, oh! wägga hea naese — oh! et Jummal tedda ni nobbeste ärrakorristas! — Sul on öigus! kül! mo poeg! hüa Rudo sisse.

Rudo tulli tuppa.

Issa. Säh! Rudo, wötta wina! mo poeg tahhab sind naeseks wötta. Mis sa sest arwad?

Rudo. Kohkus ärra, se tulli temmale koggematta. Mittokord olli ta sedda ommas süddames sowind, agga ial mitte uskund, et se wanna issa piddi sega rahhul ollema, et ta kui üks waene laps piddi perrenaeseks sama. Ta wottis wina wasto, ja hakkas ümber wanna Kaela kinni, ja

Eesti-Ma-Rahwa Kalender 1808, lk. 24